

KONVENCIJA ZDRUŽENIH NARODOV O POGODBAH O MEDNARODNI PRODAJI BLAGA (1980)¹

I. DEL PODROČJE UPORABE IN SPLOŠNE DOLOČBE

I. POGLAVJE PODROČJE UPORABE

1. člen

(1) Ta konvencija se uporablja za pogodbe o prodaji blaga, sklenjene med stranmi, ki imajo svoje sedeže na ozemljih različnih držav:

(a) če so te države države pogodbenice; ali

(b) če pravila mednarodnega zasebnega prava napotujejo na uporabo prava ene države pogodbenice.

(2) Dejstvo, da imajo strani svoje sedeže v različnih državah, se ne bo upoštevalo, če to ne bo izhajalo iz pogodbe ali iz prejšnjega poslovanja med stranmi ali iz obvestila, ki so ga dale kadarkoli pred ali med sklenitvijo pogodbe.

(3) Pri uporabi te konvencije se ne upoštevajo niti državljanstvo strani niti civilni ali trgovski značaj strani ali pogodbe.

2. člen

Ta konvencija se ne uporablja za prodajo:

(a) blaga, kupljenega za osebno ali družinsko rabo ali za gospodinjstvo, razen če prodajalec kadarkoli pred sklenitvijo pogodbe ali ob sklenitvi pogodbe ni vedel niti bi bil moral vedeti, da se blago kupuje za takšno rabo;

(b) na javni dražbi;

(c) v primeru zaplembe ali kakega drugega postopka sodnih oblasti;

(d) vrednostih papirjev in denarja;

(e) ladij, gliserjev na zračni blazini in letal;

(f) električne energije.

3. člen

(1) Za prodajne pogodbe se štejejo tudi pogodbe o dobavi blaga, ki ga je treba izdelati ali proizvesti,

razen če je stran, ki je blago naročila, prevzela obveznost, da dobavi bistven del materiala, potrebnega za to izdelavo ali proizvodnjo.

(2) Ta konvencija se ne uporablja za pogodbe, v katerih je izvajanje kakšnega dela ali kakšnih storitev pretežni del obveznosti strani, ki dobavlja blago.

4. člen

Ta konvencija ureja samo sklenitev prodajne pogodbe ter pravice in obveznosti prodajalca in kupca, ki izvirajo iz take pogodbe. Če ni izrecno drugače določeno s to konvencijo, se ta ne nanaša:

(a) na veljavnost pogodbe ali katerokoli izmed njenih določb ali običajev;

(b) na učinek, ki bi ga pogodba lahko imela za lastnino prodanega blaga.

5. člen

Ta konvencija se ne uporablja za odgovornost prodajalca za smrt ali telesne poškodbe, ki bi jih blago utegnilo povzročiti katerikoli osebi.

6. člen

Stranke lahko izključijo uporabo te konvencije ali s pridržkom določbe 12. člena odstopijo od katerekoli njene določbe ali spremenijo njihov učinek.

II. POGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

7. člen

(1) Pri razlagi te konvencije se bosta upoštevala njen mednarodni značaj in potreba, da se pospeši enotnost njene uporabe in spoštovanje vestnosti v mednarodni trgovini.

(2) Vprašanja glede snovi, urejene s to konvencijo, ki v njej niso izrecno rešena, se bodo reševala po splošnih načelih, na katerih temelji ta konvencija, oziroma če takih načel ni, po pravu, ki ga je treba uporabiti na podlagi pravil mednarodnega zasebnega prava.

8. člen

(1) Po tej konvenciji se bodo izjave in drugo ravnanje posamezne strani razlagale v skladu z njenim namenom, kadar je druga stran vedela za ta namen ali ji ta namen ni mogel biti neznan.

(2) Če se prejšnji odstavek ne more uporabiti, se izjave in drugo ravnanje posamezne strani razlagajo

¹ Ur.l. SFRJ, št. 10/1, 31. decembra 1984

tako, kot bi jih razumna oseba enakih lastnosti kot druga stran razumela v enakih okoliščinah.

(3) Pri ugotavljanju namena ene strani ali pojmovanja razumne osebe se upoštevajo vse relevantne okoliščine primera, všteti njihova pogajanja, prakso, ki so jo strani vzpostavile, običaje in poznejše vsako ravnanje strani.

9. člen

(1) Strani vežejo običaji, o katerih sta se zedinili, in praksa, vzpostavljena med njima.

(2) Če ni drugače določeno, se šteje, da sta strani molče sprejeli za svojo pogodbo ali njeno sklenitev običaj, ki jima je bil znan ali bi jima moral biti znan in ki je splošno znan v mednarodni trgovini ter ga pogodbenice redno spoštujejo v istovrstnih pogodbah zadevne stroke.

10. člen

Po tej konvenciji:

(a) se upošteva, če ima stran več sedežev, tisti sedež, ki je najtesneje povezan s pogodbo in njeno izpolnitvijo, pri čemer se upoštevajo okoliščine, ki so bile znane stranema ali ki sta jih strani upoštevali kadarkoli pred sklenitvijo pogodbe ali ob sklenitvi pogodbe;

(b) se upošteva stalno prebivališče strani, če nima sedeža.

11. člen

Prodajne pogodbe ni treba skleniti niti potrditi v pisni obliki, zanjo ne veljajo niti kake druge zahteve glede oblike. Pogodba se lahko dokazuje na kakršenkoli način, tudi s pričami.

12. člen

Nobena določba 11. člena, 29. člena, ali II. dela te konvencije, s katero je dovoljeno, da se prodajna pogodba sklene, spremeni ali sporazumno razveže oziroma ponudba, sprejetje ali druga indikacija o namenu opravi kako drugače ne pa pisno, s ne bo uporabljala v primeru, ko ima katerakoli stran svoj sedež v državi pogodbenici, ki je dala izjavo na podlagi 96. člena te konvencije. Strani morajo uporabljati ta člen in ne smejo spremeniti njegovega učinka.

13. člen

Po tej konvenciji sta v izrazu »pisno« zajeta telegram in teleks.

II. DEL

SKLENITEV POGODBE

14. člen

(1) Predlog, za sklenitev pogodbe, poslan eni osebi ali več določenim osebam, velja kot ponudba, če je dovolj določen in če izraža namen ponudnika, da se bo v primeru sprejetja zavezal. Predlog je dovolj določen, če je v njem navedeno blago in izrecno ali molče določena količina in cena, ali če vsebuje elemente za njihovo določitev.

(2) Predlog, poslan nedoločenemu številu oseb, se šteje samo kot vabilo, da se dajo ponudbe, razen če oseba, ki daje tak predlog, jasno ne opozori na nasprotno.

15. člen

(1) Ponudba učinkuje od trenutka, ko prispe naslovniku.

(2) Ponudba, tudi če je nepreklicna, se lahko umakne, če je naslovnik prejel umik, preden je prejel ponudbo, ali sočasno z njo.

16. člen

(1) Dokler pogodba ni sklenjena, se lahko ponudba preklicne, če je naslovnik prejel preklic, preden je poslal svojo izjavo o sprejemu.

(2) Ponudba pa se ne more preklicati:

(a) če je v njej z določitvijo roka za sprejem ali drugače označeno, da je nepreklicna;

(b) če je naslovnik razumno verjel, da je ponudba nepreklicna, in ravnal v skladu s tem.

17. člen

Tudi če je ponudba nepreklicna, neha veljati, ko ponudniku prispe izjava o njeni zavrnitvi.

18. člen

(1) Izjava ali drugo obnašanje naslovnika, ki kaže na, soglasje s ponudbo, se šteje kot sprejem. Če naslovnik molči ali je nedejaven, to še ne pomeni, da sprejema ponudbo.

(2) Sprejem ponudbe učinkuje od trenutka, ko ponudnik prejme izjavo o soglasju. Sprejem pa ne učinkuje, če ponudnik ne prejme izjave o soglasju v roku, ki ga je določil, oziroma če ni določil roka, v razumnem roku, pri čemer se upoštevajo okoliščine posla in hitrost komunikacijskih sredstev, ki jih je ponudnik uporabil. Ustna ponudba mora biti sprejeta takoj, razen če iz okoliščin ne izhaja nasprotno.

(3) Če pa naslovnik lahko na podlagi ponudbe, prakse, ki so jo strani medsebojno vzpostavile, ali na podlagi običajev izrazi, da sprejema ponudbo, z nekim dejanjem, kot je na primer pošiljanje blaga ali plačilo cene, ne da bi obvestil ponudnika, sprejem učinkuje v trenutku, ko je bilo dejanje storjeno, če je bilo storjeno v rokih, določenih v prejšnjem odstavku

19. člen

(1) Če odgovor na ponudbo vsebuje izjave o sprejemu, hkrati pa tudi podatke, omejitve ali druge spremembe, se šteje, da je ponudba zavržena, odgovor pa pomeni nasprotno ponudbo.

(2) Odgovor na ponudbo, ki izraža sprejem, toda vsebuje dopolnilne ali različne pogoje, ki bistveno ne spreminjajo pogojev ponudbe, pa pomeni sprejem, razen če ponudnik brez neopravičenega odlašanja ustno ugovarja razlikam ali o tem pošlje obvestilo. Če ne ravna tako, se pogodba sklene v skladu z vsebino ponudbe s spremembami, ki so navedene v izjavi o sprejemu.

(3) Če se dopolnilni ali različni pogoji nanašajo med drugim na ceno, plačilo, kakovost in količino blaga, kraj in čas dobave, obseg odgovornosti ene pogodbenice v primerjavi z drugo ali na reševanje sporov, se šteje, da bistveno spreminjajo pogoje ponudbe.

20. člen

(1) Rok za sprejem, ki ga je določil ponudnik v telegramu ali pismu, začne teči od trenutka, ko je bila brzojavka poslana, ali od datuma v pismu ali, če v pismu ni datuma, od datuma, ki je na pisemski ovojnici. Rok za sprejem, ki ga je določil ponudnik po telefonu, s teleksom ali z drugimi neposrednimi sredstvi sporočanja, začne teči od trenutka, ko naslovnik prejme ponudbo.

(2) Državni prazniki in dnevi, ko se ne dela, ki padejo v čas, določen za sprejem, se vračunajo v ta čas. Če pa obvestila o sprejemu ni mogoče vročiti na naslov ponudnika zadnji dan roka zaradi državnega praznika ali dneva, ko se ne dela v kraju ponudnika, se rok podaljša do prvega naslednjega delavnika.

21. člen

(1) Z zamudo sprejeta ponudba je vendar sklenjena, če ponudnik o tem nemudoma ustno obvesti naslovnika ali mu o tem pošlje pisno obvestilo.

(2) Če je iz pisma ali druge pisne listine, ki vsebuje sprejem z zamudo razvidno, da je bilo poslano v takih okoliščinah, da bi ga ponudnik prejel pravočasno, če bi bil njegovo prenos reden, se šteje, da je pogodba sprejeta, razen če ponudnik

nemudoma ustno obvesti naslovnika, da meni, da je ponudba ugasnila, ali mu o tem pošlje obvestilo.

22. člen

Sprejem se lahko prekliče, če ponudnik prejme preklic pred izjavo o sprejemu ali sočasno z njo.

23. člen

Prodajna pogodba je sklenjena, ko se sprejme ponudba v skladu z določbami te konvencije.

24. člen

Po tem delu konvencije je prejemnik »prejel« ponudbo, izjavo o sprejemu ali kako drugače izražen namen, če mu je bila sporočena ustno ali kako drugače osebno vročena ali vročena njegovemu sedežu ali na njegov poštni naslov ali, če nima sedeža oziroma poštnega naslova, v njegovem stalnem prebivališču.

III. DEL

PRODAJA BLAGA

I. POGLAVJE

SPLOŠNE DOLOČBE

25. člen

Šteje se, da je kršitev pogodbe, ki jo stori ena stran, bistvena, če je s tem drugi strani povzročena taka škoda, da je ta dejansko ostala brez tistega, kar je opravičeno pričakovala od pogodbe, razen če stran, ki je storila kršitev, ni predvidela take posledice, niti bi jo v enakih okoliščinah predvidela razumna oseba enakih lastnosti.

26. člen

Izjava o razvezi pogodbe učinkuje samo, če je o njej obveščena druga stran.

27. člen

Zamuda ali napaka pri prenosu sporočila ali dejstvo, da sporočilo ni prispelo, strani ne odvzema pravice, da se sklicuje nanj, če je kako obvestilo, zahtevo ali drugo sporočilo dala ali storila v skladu s tem delom konvencije in na način, ki ustreza danim okoliščinam, razen če je izrecno drugače določeno v tem delu konvencije.

28. člen

Če ima ena stran v skladu s to konvencijo pravico, da od druge strani zahteva izpolnitev kakšne obveznosti, sodišče ni dolžno izdati sodbe o izvršbi v naturi, razen če bi to storilo po pravilih svojega lastnega prava za podobne prodajne pogodbe, na katere se ta konvencija ne nanaša.

29. člen

- (1) Pogodba se lahko spremeni ali razveže z enostavnim sporazumom strani.
- (2) Če pisna pogodba vsebuje določbo, da morajo vsaka sprememba ali razveza biti pisne, se ta pogodba ne more drugače spremeniti ali sporazumno razvezati. Zaradi svojega ravnanja pa lahko pogodbenica kljub temu izgubi pravico, da se sklicuje na takšno določbo, če se je druga stran oprla na takšno ravnanje.

II. POGLAVJE

OBVEZNOSTI PRODAJALCA

30. člen

Prodajalec je dolžan, da na način, določen v pogodbi in tej konvenciji, dobavi blago, izroči listine, ki se nanašajo na blago, in prenese lastnino na blagu.

I. odsek

Dobava blaga in izročitev listin

31. člen

Če prodajalec ni dolžan dobaviti blaga v kakem drugem določenem kraju, je njegova obveznost glede dobave v tem:

- (a) da izroči blago prvemu prevozniku, da bi ga prepeljal kupcu - če je po prodajni pogodbi treba prepeljati blago;
- (b) da mora dati blago na razpolago v nadaljnjem besedilu te točke določenem kraju - če so v primerih, na katere se ne nanaša prejšnja točka, predmet pogodbe posamično določene stvari, ali stvari, določene po vrsti, ki jih je treba izločiti iz določene mase, ali proizvesti ali izdelati, med sklenitvijo pogodbe pa sta strani vedeli, da je blago v določenem kraju ali pa da ga je treba izdelati ali proizvesti v določenem kraju;
- (c) da mora dati blago na razpolago kupcu v kraju, v katerem je imel prodajalec ob sklenitvi pogodbe svoj sedež - v vseh drugih primerih.

32. člen

- (1) Če izroči prodajalec v skladu s pogodbo ali to konvencijo prevozniku blago, ki na njem, v prevoznih listinah ali drugače ni jasno označeno kot blago, namenjeno za izpolnitev pogodbe, mora prodajalec poslati kupcu obvestilo o odpravi, v katerem natančneje opredeli blago.
- (2) Če mora prodajalec poskrbeti za prevoz blaga, mora skleniti vse pogodbe, ki so potrebne za prevoz blaga do določenega kraja s prevoznimi sredstvi, ki so v danih okoliščinah ustrezna, in pod običajnimi pogoji za tovrstni prevoz.
- (3) Če prodajalec ni dolžan zavarovati blaga pri prevozu, mora kupcu na njegovo zahtevo poslati vse razpoložljive podatke, ki jih potrebuje za zavarovanje blaga.

33. člen

Prodajalec mora dobaviti blago:

- (a) na dan, ki je določen ali se lahko določi na podlagi pogodbe;
- (b) če je določeno časovno obdobje ali če se lahko določi na podlagi pogodbe, kadarkoli med tem obdobjem, razen če iz okoliščin ne izhaja, da je bila kupcu prepuščena določitev datuma; ali
- (c) v vsakem drugem primeru v primernem roku po sklenitvi pogodbe.

34. člen

Če je prodajalec dolžan izročiti listine, ki se nanašajo na blago, jih mora izročiti v času, kraju in obliki, kot je določeno s pogodbo. Če izroči listin pred tem rokom, lahko prodajalec do takrat popravi vsako njihovo pomanjkljivost glede istovetnosti pod pogojem, da ta njegova pravica kupcu ne povzroči neprimernih neugodnosti niti neprimernih stroškov. Kupec pa obdrži pravico zahtevati odškodnino, predvideno s to konvencijo.

II. odsek

Istovetnost blaga in pravic ali terjatve tretjih oseb

35. člen

- (1) Prodajalec je dolžan dobaviti tako količino, kakovost in vrsto blaga, kot je določeno v pogodbi, in sicer pakirano ali zavarovano na način, kot je določeno v pogodbi.
- (2) Razen če se strani nista drugače sporazumeli, se šteje, da blago ni istovetno blagu iz pogodbe, če:

- (a) ni primerno za namene, za katere se istovrstno blago običajno uporablja;
- (b) ni primerno za posebni namen, s katerim je bil prodajalec izrecno ali molče seznanjen med sklenitvijo pogodbe razen če iz okoliščin ne izhaja, da se kupec ni oprl, niti je bilo razumno opreti se na strokovnost in razsojanje prodajalca;
- (c) blago ni tako kakovostno, kot ga je prodajalec prikazal kupcu v vzorcu ali modelu;
- (d) ni pakirano ali zavarovano na način, običajen za takšno blago ali če tega ni, na ustrezen način, da se ohrani in zavaruje blago.
- (3) Prodajalec ne bo odgovarjal na podlagi točke (a) do (d) prejšnjega odstavka za kakršnokoli neistovetnost blaga, če je med sklenitvijo pogodbe kupec vedel za to neistovetnost ali mu ni mogla biti neznana.

36. člen

- (1) Prodajalec odgovarja v skladu s pogodbo in to konvencijo za vsako pomanjkljivost glede istovetnosti v trenutku prehoda rizika na kupca celo tedaj, ko je pomanjkljivost glede istovetnosti postala očitna pozneje.
- (2) Prodajalec odgovarja tudi za vsako pomanjkljivost glede istovetnosti, ki se pojavi v trenutku, določenem v prejšnjem odstavku, in ki se lahko pripiše kršitvi katerekoli njegove obveznosti, tudi kršitvi jamstva glede tega, da bo blago določen čas primerno za redno pa tudi posebno uporabo ali da bo ohranilo določene lastnosti ali značilnosti.

37. člen

Če prodajalec izroči blago pred potekom dobavnega roka, lahko do datuma, določenega za dobavo, dobavi manjkajoči del ali količino ali zamenja neistovetno blago z novim, istovetnim blagom, ali odpravi pomanjkljivost glede istovetnosti dobavljenega blaga, pod pogojem, da ta njegova pravica ne povzroči kupcu neprimernih neugodnosti niti neprimernih stroškov. Kupec pa obdrži pravico zahtevati odškodnino, predvideno s to konvencijo.

38. člen

- (1) Kupec je dolžan pregledati blago ali ga odvisno od okoliščin dati v pregled v čimkrajšem možnem roku.
- (2) Če je v pogodbi predviden prevoz blaga, se pregled lahko odloži, dokler blago ne prispe v namembni kraj.
- (3) Če je kupec med prevozom blaga spremenil smer ali ga je odpremil naprej, ni pa imel primerne možnosti, da ga pregleda, in če je bila prodajalcu v

trenutku sklenitve pogodbe znana ali bi mu morala biti znana možnost te spremembe smeri ali nadaljnje odprave, se pregled blaga lahko preloži, dokler blago ne prispe v nov namembni kraj.

39. člen

- (1) Kupec izgubi pravico, da se sklicuje na pomanjkljivost glede istovetnosti blaga, če o tem prodajalcu ni poslal obvestila, v katerem je navedel naravo pomanjkljivosti, v primernem roku od trenutka, ko jo je odkril ali bi jo bil moral odkriti.
- (2) Kupec v vsakem primeru izgubi pravico, da se sklicuje na pomanjkljivost glede istovetnosti blaga, če o njej ni obvestil prodajalca najpozneje v dveh letih, računano od dneva dejanske izročitve blaga kupcu, razen če ta rok ni v skladu z rokom o pogodbenem jamstvu.

40. člen

Prodajalec nima pravice uporabiti določb 38. in 39. člena, če se pomanjkljivost glede istovetnosti nanaša na dejstva, ki so mu bila znana ali mu niso mogla biti neznana, kupcu pa jih ni odkril.

41. člen

Prodajalec je dolžan dobaviti blago, do katerega kdo tretji nima pravice ali terjatve, razen če kupec ni privolil, da sprejme blago pod omenjenimi pogoji. Če pa takšna pravica ali terjatev temelji na industrijski ali drugi intelektualni lastnini, se ta obveznost prodajalca ureja po 42.členu.

42. člen

- (1) Prodajalec je dolžan dobaviti blago, do katerega kdo tretji nima nikakršne pravice ali terjatve, ki temelji na industrijski ali drugi intelektualni lastnini, kar mu je bilo v trenutku sklenitve pogodbe znano ali mu ne bi moglo biti neznan, pod pogojem, da pravica ali terjatev temeljita na industrijski ali drugi intelektualni lastnini:
- (a) po pravu države, v kateri se bo blago naprej prodajalo ali drugače uporabljalo, če sta strani med sklenitvijo pogodbe upoštevali, da se bo blago naprej prodajalo ali drugače uporabljalo v omenjeni državi; oziroma
- (b) v vsakem drugem primeru po pravu države, v kateri ima kupec svoj sedež.
- (2) Obveznost prodajalca na podlagi prejšnjega odstavka se ne nanaša na primere, v katerih:
- (a) je kupec v trenutku sklenitve pogodbe vedel ali mu ni moglo biti neznan, da obstajajo takšne pravice ali terjatve; ali

(b) so takšne pravice ali terjatve posledica ravnanja prodajalca po tehničnih načrtih, risbah, formulah ali drugih podobnih specifikacijah, ki mu jih je poslal kupec.

43. člen

(1) Kupec izgubi pravico do uporabe določbe 41. ali 42. člena, če potem, ko je izvedel ali bi bil moral izvedeti, da obstajajo takšne pravice ali terjatve, prodajalcu v primernem roku ne pošlje obvestila o pravici ali terjatvi koga tretjega, v katerem navede njihovo naravo.

(2) Prodajalec nima pravice uporabiti določb prejšnjega odstavka, če je vedel za pravico ali terjatev koga tretjega in za njuno naravo.

44. člen

Ne glede na prvi odstavek 39. člena in prvi odstavek 43. člena lahko kupec zniža ceno v skladu s 50. členom ali zahteva odškodnino, razen za izgubljeni dobiček, če ima primerno opravičilo, zakaj ni poslal zahtevanega obvestila.

III. odsek:

Sredstva, s katerimi razpolaga kupec v primeru, če prodajalec krši pogodbo

45. člen

(1) Če prodajalec ne izpolni katerekoli svoje obveznosti, ki jo ima na podlagi pogodbe ali te konvencije, lahko kupec:

- (a) uveljavlja pravice iz 46. do 52. člena;
- (b) zahteva odškodnino, predvideno v 74. do 77. členu.

(2) Kupcu ni prikrajšana pravica, da zahteva odškodnino, čeprav je uporabil drugo sredstvo.

(3) Če je kupec uporabil sredstvo, ki je predvideno za kršitev pogodbe, sodišče ali arbitraža prodajalcu ne more odobriti podaljšanja roka.

46. člen

(1) Kupec lahko od prodajalca zahteva, naj izpolni svoje obveznosti, če ne uporabi kakšnega sredstva, ki bi nasprotovalo taki zahtevi.

(2) Če blago ni istovetno blagu iz pogodbe, ima kupec pravico zahtevati dobavo drugega blaga kot zamenjavo le, če je bila s pomanjkljivostjo glede istovetnosti bistveno kršena pogodba, zahteva za zamenjavo pa je bila dana hkrati z obvestilom, danim na podlagi 39. člena ali v primernem roku po tem obvestilu.

(3) Če blago ni istovetno blagu iz pogodbe, lahko kupec zahteva od prodajalca, da s popravilom odpravi pomanjkljivost, razen če bi bilo to glede na vse okoliščine neprimerno. Zahtevo po popravilu je treba dati sočasno z obvestilom, danim na podlagi 39. člena, ali v primernem roku po tem obvestilu.

47. člen

(1) Kupec lahko prodajalcu določi primerno dolg dodatni rok za izpolnitev njegove obveznosti.

(2) Razen če kupec prejme obvestilo od prodajalca, da ta ne bo mogel izpolniti svojih obveznosti do poteka takega roka, v tem roku ne more uporabiti kateregakoli sredstva, predvidenega za kršitev pogodbe. Vendar zato kupec ne izgubi pravice, da zaradi zamude prodajalca zahteva odškodnino.

48. člen

(1) Če to ni v nasprotju z 49. členom, lahko prodajalec celo po preteku roka za dobavo na svoje stroške odpravi vsako neizpolnitev svojih obveznosti, če lahko to stori brez neprimerne odlašanja in ne da bi kupcu prizadejal neprimerne neugodnosti ali negotovosti, da mu bo prodajalec povrnil stroške, ki jih je imel v zvezi s tem. V vsakem primeru pa kupec obdrži pravico, da zahteva odškodnino v skladu s to konvencijo.

(2) Če prodajalec zahteva od kupca, da izjavi, ali sprejema izpolnitev pogodbe, kupec pa mu v primernem roku ne odgovori, lahko prodajalec izpolni pogodbo v roku, ki je naveden v njegovi zahtevi. Do preteka tega roka kupec nima pravice uporabiti kateregakoli sredstva, ki ne bi bilo v skladu s prodajalčevo izpolnitvijo.

(3) Šteje se, da obvestilo prodajalca o tem, da bo izpolnil pogodbo v določenem roku, vsebuje tudi zahtevo iz prejšnjega odstavka, da mu kupec sporoči svojo odločitev.

(4) Zahteva ali obvestilo prodajalca na podlagi drugega ali tretjega odstavka tega člena učinkuje samo, če ju je kupec prejel.

49. člen

(1) Kupec lahko izjavi, da razdira pogodbo:

(a) če pomeni neizpolnitev katerekoli obveznosti, ki jo je imel prodajalec na podlagi pogodbe ali te konvencije, bistveno kršitev pogodbe; ali

(b) v primeru, da blago ni bilo dobavljeno: če prodajalec ni dobavil blaga v dodatnem roku, ki mu ga je določil kupec na podlagi prvega odstavka 47. člena, ali je izjavil, da ga ne bo dobavil v tako določenem roku.

(2) V primerih, ko je prodajalec dobavil blago, kupec izgubi pravico, da razdre pogodbo, če tega ni storil:

(a) glede na zamujeno dobavo v primernem roku, računano od trenutka, ko je izvedel, da je dobava opravljena;

(b) glede na katerokoli drugo kršitev, razen zamujene dobave v primernem roku:

(i) ko je izvedel ali bi bil moral izvedeti za kršitev;

(ii) po preteku vsakega dodatnega roka, ki ga je kupec določil v skladu s prvim odstavkom 47. člena, ali potem, ko je prodajalec izjavil, da ne bo izpolnil svoje obveznosti v dodatnem roku; ali

(iii) po preteku vsakega dodatnega roka, ki ga je določil prodajalec v skladu z drugim odstavkom 48. člena, ali potem, ko je kupec izjavil, da ne bo izpolnil obveznosti.

50. člen

Če blago ni istovetno blagu iz pogodbe, lahko kupec, ne glede na to ali je bila kupnina že plačana ali ne, zniža ceno v sorazmerju z razliko med vrednostjo dejansko dobavljenega blaga v času dobave in vrednostjo, ki bi jo v tem času imelo blago istovetno blagu v pogodbi. Če pa prodajalec odpravi katerokoli neizpolnitev svojih obveznosti v skladu s 37. členom ali 48. členom, ali če kupec noče sprejeti dobave od prodajalca v skladu z določbami omenjenih členov, kupec ne more znižati cene.

51. člen

(1) Če prodajalec dobavi samo del blaga ali če je samo del blaga istoveten blagu iz pogodbe, se uporabijo 46. do 50. člen glede tistega dela, ki manjka ali ki ni istoveten blagu iz pogodbe.

(2) Kupec lahko izjavi, da razdira celo pogodbo le, če pomeni delna neizpolnitev ali pomanjkljivost glede istovetnosti bistveno kršitev pogodbe.

52. člen

(1) Če prodajalec dobavi blago pred datumom, določenim za dobavo, lahko kupec sprejme ali zavrne dobavo.

(2) Če prodajalec dobavi večjo količino blaga, kot je predvideno v pogodbi, lahko kupec sprejme ali zavrne dobavo presežne količine. Če kupec sprejme cel presežek količine ali njegov del, ga mora plačati po pogodbeni ceni.

III. POGLAVJE

OBVEZNOSTI KUPCA

53. člen

Kupec se zavezuje, da bo izplačal kupnino in prevzel blago tako, kot je določeno v pogodbi in v tej konvenciji.

I. odsek

Izplačilo kupnine

54. člen

Z obveznostjo kupca, da izplača kupnino, je mišljeno ukrepanje in izpolnjevanje obličnosti, predvidenih s pogodbo oziroma z ustreznimi zakoni ali predpisi, da bi se omogočila izvršitev plačila.

55. člen

Če je pogodba veljavno sklenjena, cena za prodano blago pa v njej ni ne izrecno, ne molče določena, in če v njej ni določb, na podlagi katerih bi se lahko določila, se šteje, če ni navedeno nasprotno, da sta strani molče pristali na ceno, ki se je v trenutku sklenitve pogodbe redno zaračunavala v zadevni stroki za takšno blago, prodano v podobnih okoliščinah.

56. člen

Če je cena določena po teži blaga, se v primeru dvoma vzame za določitev cene neto teža.

57. člen

(1) Če kupec ni prevzel obveznosti, da plača kupnino v kateremkoli drugem določenem kraju, jo je dolžan plačati prodajalcu:

(a) v sedežu prodajalca; ali

(b) če se mora plačati ob izročitvi blaga ali listin, v kraju te izročitve.

(2) Prodajalec trpi vsako povečanje stroškov v zvezi s plačilom, do katerega je prišlo zaradi spremembe njegovega sedeža po sklenitvi pogodbe.

58. člen

(1) Če kupec ni prevzel obveznosti, da plača kupnino v kateremkoli drugem določenem času, jo mora plačati, ko prodajalec v skladu s pogodbo in to konvencijo da kupcu na razpolago bodisi blago bodisi listine, na podlagi katerih lahko razpolaga z blagom. Prodajalec lahko postavi pogoj, da se blago ali listine izročijo proti takšnemu plačilu kupnine.

(2) Če je s pogodbo določen prevoz blaga, ga lahko prodajalec odpravi pod pogojem, da se blago ali listine, na podlagi katerih se lahko razpolaga z blagom, ne izročijo kupcu, dokler ne izplača kupnine.

(3) Kupec ni dolžan izplačati kupnine pred pregledom blaga, razen če načini dobave ali plačila, s katerimi sta se strani strinjali, izključujejo takšno možnost.

59. člen

Kupec je dolžan izplačati kupnino tistega dne, ki je določen v pogodbi ali ki se lahko določi na podlagi pogodbe ali te konvencije, ne da bi prodajalec postavil kakršnokoli zahtevo ali poskrbel za kako drugo obličnost.

II. odsek

Prevzem dobave

60. člen

Kupčeva obveznost glede prevzema dobave je:

(a) opravljanje vseh dejanj, ki jih je primerno od njega pričakovati, da bi omogočil prodajalcu izvršiti dobavo; in

(b) prevzem blaga.

III. odsek

Sredstva, s katerimi razpolaga prodajalec, kadar kupec krši pogodbo

61. člen

(1) Če kupec ne izpolni katerekoli svojih obveznosti, ki jih ima na podlagi pogodbe ali te konvencije, lahko prodajalec:

(a) uveljavlja pravice iz 62. do 65. člena;

(b) zahteva povrnitev škode, predvideno v 74. do 77. členu.

(2) Prodajalec ne izgubi pravice zahtevati povrnitev škode, četudi je uveljavljal svoje pravice glede drugih sredstev.

(3) Če prodajalec uporabi sredstvo, ki je predvideno za kršitev pogodbe, sodišče ali arbitražna kupcu ne smeta dovoliti podaljšanja roka.

62. člen

Prodajalec lahko zahteva od kupca, da plača kupnino, prevzame dobavo ali izpolni druge svoje

obveznosti, če se prodajalec ne opredeli za sredstvo, ki je v nasprotju s takšnimi zahtevami.

63. člen

(1) Prodajalec lahko določi kupcu primerno dolg dodatni rok za izpolnitev njegovih obveznost.

(2) Če prodajalec ne prejme obvestila od kupca, da ne bo izpolnil svojih obveznosti v tako določenem roku, ne sme do preteka tega roka uporabiti kateregakoli sredstva, ki je predvideno za kršitev pogodbe. Zaradi tega prodajalec ne izgubi pravice, da zaradi zamude kupca zahteva povrnitev škode.

64. člen

(1) Prodajalec lahko izjavi, da razdira pogodbo:

(a) če pomeni neizpolnjevanje katerekoli obveznosti, ki jo ima kupec na podlagi pogodbe ali te konvencije, bistveno kršitev pogodbe; ali

(b) če kupec tudi v dodatnem roku, ki ga je prodajalec določil v skladu s prvim odstavkom 63. člena, ni izpolnil svoje obveznosti, da plačal kupnino ali prevzame dobavo blaga, ali je izjavil, da tega ne bo storil v tako določenem roku.

(2) Če je kupec plačal kupnino, pa izgubi prodajalec pravico razdreti pogodbo, če tega ni storil:

(a) v zvezi z zamudo glede izpolnitve kupce, preden je izvedel za izpolnitev; ali

(b) glede katerekoli druge kršitve, razen zamude pri izpolnitvi v primernem roku:

(i) potem, ko je prodajalec izvedel ali bi bil moral izvedeti za kršitev; ali

(ii) po preteku dodatnega roka, ki ga je prodajalec določil v skladu s prvim odstavkom 63. člena, ali potem, ko je kupec izjavil, da ne bo izpolnil svojih obveznosti v tem dodatnem roku.

65. člen

(1) Če je kupec po pogodbi dolžan določiti obliko, mere ali druge značilnosti blaga, te specifikacije pa ne sestavi do dogovorjenega datuma ali do poteka primerne roka, ko je od prodajalca dobil zahtevo, naj to stori, lahko prodajalec, ne da bi pri tem posegel v svoje druge pravice, ki jih lahko ima, sam sestavi to specifikacijo v skladu s kupčevimi potrebami, ki so mu lahko bile znane.

(2) Če prodajalec sam sestavi specifikacijo, je dolžan obvestiti kupca o njenih posameznostih in mu določiti primeren rok, v katerem lahko sestavi kakšno drugo specifikacijo. Če kupec po prejemu obvestila prodajalca tega ne stori v tako določenem

roku, je specifikacija, ki jo sestavi prodajalec, obvezna.

IV. POGLAVJE

PRENOS RIZIKA

66. člen

Ko rizik preide na kupca, je ta dolžan plačati kupnino ne glede na izgubo ali poškodbo blaga, razen če sta izguba ali poškodba posledica prodajalčevega dejanja ali opustitve.

67. člen

(1) Če je treba po prodajni pogodbi prepeljati blago, prodajalec pa ga ni dolžan izročiti v določenem kraju, preide rizik na kupca, ko je blago izročeno prvemu prevozniku, da ga prepelje kupcu v skladu s prodajno pogodbo. Če je prodajalec dolžan blago izročiti prevozniku v določenem kraju, preide rizik na kupca šele, ko je blago izročeno prevozniku v zadevnem kraju. Dejstvo, da ima prodajalec pravico obdržati listine, na podlagi katerih se lahko razpolaga z blagom, ne vpliva na prenos rizika.

(2) Rizik ne preide na kupca, vse dokler na blagu, v prevoznih listinah ali obvestilu, ki je bilo poslano kupcu, ali kako drugače ni jasno označeno, da gre za blago, namenjeno za izpolnitev pogodbe.

68. člen

Rizik za blago, ki je prodano med prevozom, preide na kupca ob sklenitvi pogodbe. Če okoliščine kažejo na to, pa preide rizik na kupca takrat, ko je bilo blago izročeno prevozniku, ki je izdal listine, s katerimi se potrdi pogodba o prevozu. Če pa je ob sklenitvi prodajne pogodbe prodajalec vedel ali bi bil moral vedeti, da je bilo blago izgubljeno ali poškodovano in tega ni sporočil kupcu, sam trpi rizik za takšno izgubo ali poškodbo.

69. člen

(1) V primerih, ki niso določeni v 67. in 68. členu, preide rizik na kupca takrat, ko prevzame blago, ali, če tega ne stori pravočasno, takrat, ko mu je blago dano na razpolago; kupec pa s tem, da blaga ne prevzame, krši pogodbo.

(2) Če mora kupec prevzeti blago v kraju, ki ni sedež prodajalca, preide rizik takrat, ko bi bilo treba opraviti dobavo, pri čemer je bilo kupcu znano, da mu je bilo blago dano na razpolago v tem kraju.

(3) Če se pogodba nanaša na blago, ki še ni identificirano, se šteje, da je blago dano kupcu na razpolago šele, ko je jasno identificirano kot blago, namenjeno za izpolnitev pogodbe.

70. člen

Če je prodajalec bistveno kršil pogodbo, določbe 67., 68. in 69. člena ne ovirajo kupca, da uporabi sredstva, ki so mu na razpolago v primeru takšne kršitve.

V. POGLAVJE

SKUPNE DOLOČBE ZA PRODAJALČEVE IN KUPČEVE OBVEZNOSTI

I. odsek

Kršitev pogodbe pred zapadlostjo in pogodbe z zaporednimi dobavami

71. člen

(1) Ena pogodbenica lahko preloži izpolnitev svojih obveznosti, če postane po sklenitvi pogodbe jasno, da druga stran ne bo izpolnila bistvenega dela svojih obveznosti zaradi:

(a) resnega pomanjkanja sposobnosti za izpolnitev ali kreditne sposobnosti; ali

(b) njenega obnašanja glede priprav za izpolnitev ali glede izpolnitve pogodbe.

(2) Če je prodajalec že odpravil blago, preden je prišlo do razlogov iz prejšnjega odstavka, lahko prepreči izročitev blaga kupcu celo, če ima ta že v rokah kakšno listino, na podlagi katere lahko dobi blago. Ta odstavek se nanaša samo na kupčeve in prodajalčeve vzajemne pravice glede blaga.

(3) Stran, ki preloži izpolnitev bodisi pred odpravo blaga ali po njej, mora o tem takoj poslati obvestilo drugi strani in nadaljevati z izpolnjevanjem, če ji druga stran da zadostno zavarovanje za redno izpolnjevanje svojih obveznosti.

72. člen

(1) Če je pred rokom za izpolnitev pogodbe očitno, da bo ena stran bistveno kršila pogodbo, lahko druga stran izjavi, da razdira pogodbo.

(2) Če razpoložljiv čas to omogoča, mora stran, ki ima namen razdreti pogodbo, poslati primerno obvestilo drugi strani, da bi ji omogočila, da da zadostno zavarovanje za redno izpolnjevanje svojih obveznosti.

(3) Prejšnji odstavek ne velja, če je druga stran izjavila, da ne bo izpolnila svojih obveznosti.

73. člen

(1) Če pomeni pri pogodbi z zaporednimi dobavami neizpolnitev katerekoli obveznosti ene strani, ki se nanaša na eno dobavo, bistveno kršitev pogodbe v zvezi s to dobavo, lahko druga stran izjavi, da razdira pogodbo glede te dobave.

(2) Če lahko zaradi neizpolnjevanja katerekoli obveznosti ene strani glede katerekoli zaporedne dobave blaga druga stran utemeljeno sklepa, da bo prišlo do bistvene kršitve pogodbe pri bodočih dobavah, lahko ta stran izjavi, da razdira pogodbo za naprej, če to stori v primernem roku.

(3) Kupec, ki razdre pogodbo zaradi katerekoli dobave, lahko sočasno izjavi, da razdira pogodbo za že prejete dobave ali za bodoče dobave, če se zaradi njihove medsebojne odvisnosti dobave ne bi mogle uporabljati za namen, ki sta ga strani upoštevali pri sklenitvi pogodbe.

II. odsek

Povrnitev škode

74. člen

Povrnitev škode za kršitev pogodbe ene strani je enaka pretrpljeni izgubi in izgubljenemu dobičku, ki ju ima zaradi kršitve druga stran. To povračilo ne sme biti večje od izgube, ki jo je stran, ki je kršila pogodbo, predvidela ali bi jo bila morala predvideti pri sklenitvi pogodbe kot možno posledico njene kršitve, glede na dejstva, ki so ji bila takrat znana ali bi ji morala biti znana.

75. člen

Če je pogodba razvezana in če je kupec na primeren način in v primernem roku po razvezi kupoval zaradi pokritja ali prodajalec prodajal zaradi pokritja, lahko stran, ki zahteva povračilo škode, dobi razliko med pogodbeno ceno in kupno ceno za kritje oziroma prodajo za kritje ter vsako drugo povračilo škode, ki ga lahko dobi na podlagi 74. člena.

76. člen

(1) Če je pogodba razvezana, obstaja pa tekoča cena za blago, lahko dobi stran, ki zahteva povračilo škode, če ni kupovala ali prodajala zaradi pokritja po 75. členu, razliko med pogodbeno določeno ceno in tekočo ceno ob razvezi pogodbe ter vsako drugo povračilo škode, ki ji pripada po 74. členu. Če pa je stran, ki zahteva povračilo škode, razvezala pogodbo po prevzemu blaga, se uporabi tekoča cena ob prevzemu blaga, ne pa tekoča cena ob razvezi.

(2) Smiselno prejšnjemu odstavku se upošteva tekoča cena v kraju, kjer naj bi bila dobava odpravljena, ali, če v tem kraju ni tekoče cene, cena v drugem kraju, ki se lahko primerno uporabi v ta namen, pri čemer je treba upoštevati razliko v stroških s prevozom blaga.

77. člen

Stran, ki se sklicuje na kršitev pogodbe, mora storiti vse, kar je po okoliščinah primerno, da se zmanjša izguba, všteti tudi izgubljeni dobiček, ki ga je povzročila takšna kršitev. Če ne ravna tako, lahko druga stran zahteva zmanjšanje povračila v višini izgube, ki bi se ji lahko izognila.

III. Odsek

Obresti

78. člen

Če ena stran ne plača kupnine ali kateregakoli drugega zneska, s katerim je v zaostanku, ima druga stran pravico do obresti za takšen znesek, pri čemer ne izgubi pravice zahtevati povračilo škode, ki ji pripada po 74. členu.

IV. odsek

Oprostitev odgovornosti

79. člen

(1) Če ena stran ne izpolni kakšne izmed svojih obveznosti, ni odgovorna za neizpolnitev, če dokaže, da je do tega prišlo zaradi ovire, ki je bila izven njene kontrole, in da od nje ni bilo primerno pričakovati, da pri sklenitvi pogodbe upošteva ovire, se jim izogne ali pa premosti takšno oviro in njene posledice.

(2) Če je neizpolnitev ene strani posledica neizpolnitve koga tretjega, ki ga je ta stran angažirala, da izpolni pogodbo v celoti ali delno, je oproščena odgovornosti samo:

(a) če je oproščena odgovornosti na podlagi prejšnjega odstavka; in

(b) če bi bil tisti, ki ga je angažirala, tako oproščen, kadar bi se ta odstavek uporabil zanj.

(3) Oprostitev iz tega člena velja, dokler traja ovira.

(4) Stran, ki ni izpolnila svojih obveznosti, je dolžna obvestiti drugo stran o oviri in njenem vplivu na možnost, da izpolni obveznost. Če druga stran ne prejme obvestila v primernem roku, potem ko je stran, ki ni izpolnila obveznosti, izvedela ali bi bila morala izvedeti za oviro, odgovarja

navedena stran za škodo, do katere je prišlo zaradi neprejetega obvestila.

(5) Navedeni člen ni ovira za katerokoli stran, da uveljavlja katerokoli drugo pravico, razen da zahteva povračilo škode po tej konvenciji.

80. člen

Ena stran se ne more sklicevati na neizpolnitev druge strani, če jo je povzročila s svojim dejanjem ali opustitvijo.

V. odsek

Učinek razdora

81. člen

(1) Z razvezo pogodbe sta obe strani oproščeni svojih pogodbenih obveznosti, razen morebitne obveznosti za povračilo škode. Razveza ne vpliva na določila pogodbe o reševanju sporov ali na katerokoli drugo določbo iz pogodbe, ki ureja pravice in obveznosti strani po razvezi pogodbe.

(2) Stran, ki je izpolnila pogodbo v celoti ali deloma, lahko zahteva od druge strani vrnitev tistega, kar je na podlagi pogodbe dobavila ali plačala. Če morata strani vrniti, vračata sočasno.

82. člen

(1) Kupec izgubi pravico izjaviti, da razdira pogodbo ali da zahteva od prodajalca zamenjavo blaga, če ga ne more vrniti v bistveno enakem stanju, v kakršnem ga je prejel.

(2) Prejšnji odstavek ne velja:

(a) če nemožnost vrnitve blaga ali njegovega vračanja v bistveno enakem stanju, v katerem je bilo prejeta, ni posledica dejanja ali opustitve kupca;

(b) če je blago v celoti ali delno propadlo ali se poslabšalo zaradi pregleda iz 38. člena; ali

(c) če je blago v celoti ali delno prodano pri rednem poslovanju, ali ga je kupec porabil ali predelal med njegovo normalno uporabo preden je odkril ali bi bil moral odkriti, da ni enako.

83. člen

Kupec, ki je izgubil pravico izjaviti, da razdira pogodbo ali da od prodajalca zahteva zamenjavo blaga po 82. členu, obdrži vsa druga pravna sredstva po pogodbi in tej konvenciji.

84. člen

(1) Če je prodajalec dolžan vrniti kupnino, mora zanjo plačati obresti, začenši z dnem, ko mu je bila kupnina izplačana.

(2) Kupec je dolžan povrniti prodajalcu vse koristi, ki jih je imel od blaga ali dela blaga:

(a) če je dolžan vrniti blago ali en njegov del; ali

(b) če ne more vrniti blaga ali enega njegovega dela oziroma vrniti blaga ali enega njegovega dela v bistveno enakem stanju, v kakršnem ga je prejel, je pa kljub temu izjavil, da razdira pogodbo oziroma od prodajalca zahteval zamenjavo blaga.

VI. odsek

Hramba blaga

85. člen

Če je kupec v zamudi s prevzemom dobave ali, kadar morata biti plačilo kupnine in dobava sočasna, če ni izplačal kupnine, blago pa je pri prodajalcu ali ga ta kako drugače kontrolira, je prodajalec dolžan ukrepati v skladu z okoliščinami, primernimi za ohranitev blaga. Prodajalec ima pravico obdržati blago, dokler mu kupec ne povrne njegovih primernih stroškov.

86. člen

(1) Če je kupec prejel blago in ima namen uveljaviti svojo pravico na podlagi pogodbe ali te konvencije, da zavrne blago, je dolžan storiti vse, kar je primerno za ohranitev blaga v danih okoliščinah. Prav tako ima pravico, da obdrži blago, vse dokler mu prodajalec ne povrne njegovih primernih stroškov.

(2) Če je bilo odpravljeno blago dano kupcu na razpolago v namembnem kraju in ta uveljavlja svojo pravico, da ga zavrne, ga mora prevzeti v posest na račun prodajalca, pod pogojem, da lahko to stori brez plačila kupnine in brez neprimernih neugodnosti ali neprimernih stroškov. Ta določba ne velja, če je prodajalec ali tisti, ki je pooblaščen za skrb o blagu na njegov račun, v namembnem kraju. Pravice in obveznosti kupca, ki prevzame blago v posest v skladu s tem odstavkom, ureja prejšnji odstavek.

87. člen

Stran, ki je dolžna ukrepati za ohranitev blaga, ga lahko izroči v hrambo v skladišče koga tretjega na račun druge strani, pod pogojem, da so stroški za hrambo primerni.

88. člen

(1) Stran, ki je dolžna ohraniti blago v skladu s 85. in 86. členom, ga lahko proda na katerikoli primeren način, če druga stran neprimerno zavlačuje prevzem blaga v posest ali da ga vzame nazaj ali da plača stroške za hrambo, pod pogojem, da pošlje primerno obvestilo drugi strani o svojem namenu, da bo blago prodala.

(2) Če je blago hitro kvarljivo ali če bi bili za njegovo hrambo potrebni neprimerni stroški, mora stran, ki je dolžna hraniti blago v skladu s 85. ali 86. členom, primerno ukrepati, da ga proda. Če je to možno, mora drugo stran obvestiti o svojem namenu, da bo prodala blago.

(3) Stran, ki proda blago, ima pravico obdržati od zneska, dobljenega s prodajo, znesek primernih stroškov za hrambo in prodajo. Presežek mora izročiti drugi strani.

IV. DEL

KONČNE DOLOČBE

89. člen

Generalni sekretar Združenih narodov je določen za depozitarja te konvencije.

90. člen

Ta konvencija nima prednosti pred katerikoli mednarodnim sporazumom, ki je bil prej sklenjen, ali ki bo morebiti sklenjen, vsebuje pa določbe, ki se nanašajo na vprašanja, ki jih ureja ta konvencija, če imajo strani svoje sedeže v državah, ki so pogodbenice takšnega sporazuma.

91. člen

(1) Ta konvencija bo odprta za podpis na zaključni seji konference Združenih narodov o pogodbah o mednarodni prodaji blaga in ostane odprta za podpis vsem državam v sedežu Združenih narodov v New Yorku do 30. septembra 1981.

(2) To konvencijo morajo države pogodbenice ratificirati, sprejeti ali potrditi.

(3) Ta konvencija je odprta za pristop vsem državam, ki niso podpisnice, od dneva, ko bo odprta za podpis.

(4) Listine o ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu se deponirajo pri Generalnem sekretarju Združenih narodov.

92. člen

1) Država pogodbenica lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu izjavi pridržek glede II. ali III. dela konvencije.

(2) Država pogodbenica, ki v skladu s prejšnjim odstavkom izjavi pridržek glede II. ali III. dela te konvencije, se ne šteje za pogodbenico po prvem odstavku 1. člena te konvencije glede snovi, ki jo ureja del, na katerega se takšna izjava nanaša.

93. člen

(1) Če ima država pogodbenica eno ali več teritorialnih enot, v katerih se glede vprašanj, ki jih ureja ta konvencija, uporabljajo v skladu z njeno ustavo različni pravni sistemi, lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu izjavi, da bo konvencija veljala za vse teritorialne enote ali samo za eno ali za več, pri čemer lahko z naknadno izjavo kadarkoli spremeni takšno izjavo.

(2) O teh izjavah je treba obvestiti depozitarja in v njih izrecno navesti teritorialne enote, za katere velja ta konvencija.

(3) Če po izjavi, dani v skladu s tem členom, konvencija velja za eno ali več enot, ne velja pa za vse teritorialne enote države pogodbenice, in če je sedež ene strani pogodbenice v tej državi, se po tej konvenciji šteje, da ta sedež ni v državi pogodbenici, če ni v teritorialni enoti, za katero ta konvencija velja.

(4) Če država pogodbenica ne predloži izjave v skladu s prvim odstavkom tega člena, velja konvencija za vse njeno ozemlje.

94. člen

(1) Dve ali več držav pogodbenic, ki imajo enaka ali podobna pravna pravila glede vprašanj, na katera se nanaša ta konvencija, lahko kadarkoli izjavijo, da konvencija ne bo veljala za prodajne pogodbe ali za njihovo sklenitev, kadar imajo strani svoje sedeže v teh državah. Te izjave lahko dajo skupaj ali na podlagi vzajemnih enostranskih izjav.

(2) Država pogodbenica, ki ima enaka ali podobna pravna pravila glede vprašanj, na katera se nanaša ta konvencija, kot ena ali več držav, ki niso pogodbenice, lahko kadarkoli izjavi, da konvencija ne bo veljala za prodajne pogodbe ali za njihovo sklenitev, kadar imajo strani svoje sedeže v teh državah.

(3) Če določena država, glede katere je bila dana izjava po prejšnjem odstavku, naknadno postane država pogodbenica, ima izjava od dne, ko začne konvencija veljati za novo državo pogodbenico, učinek izjave, dane na podlagi prvega odstavka pod pogojem, da se nova država pogodbenica pridruži takšni izjavi ali da vzajemno enostransko izjavo.

95. člen

Pri deponiranju svojih listin o ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu lahko vsaka država izjavi pridržek glede (b) točke prvega odstavka 1. člena te konvencije.

96. člen

Država pogodbenica, po katere zakonodaji se prodajne pogodbe sklenejo ali potrdijo v pisni obliki, lahko kadarkoli da izjavo v skladu z 12. členom, da 11. in 29. člen ali II. del te konvencije, s katerim se dovoljenje, da se prodajna pogodba sklene, spremeni ali sporazumno razveže, ali ponudba, sprejetje ali katerakoli druga izjava volje sestavi kako drugače, ne pa pisno, ne velja, kadar ima katerakoli stran svoj sedež v tej državi.

97. člen

(1) Izjave, dane na podlagi te konvencije ob podpisu, se morajo potrditi po ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi.

(2) Izjave in potrditve izjav morajo biti pisne in uradno poslane depozitarju.

(3) Za zadevno državo začnejo izjave veljati istočasno s konvencijo. Izjava, ki jo depozitar uradno prejme po takšni uveljavitvi, ima učinek prvega dne naslednjega meseca po poteku šestmesečnega roka od dneva, ko ga je depozitar prejel. Vzajemne enostranske izjave, dane na podlagi 94. člena, imajo učinek prvega dne naslednjega meseca po poteku šestmesečnega roka od dneva, ko je depozitar prejel zadnjo izjavo.

(4) Vsaka država, ki da izjavo na podlagi te konvencije, jo lahko kadarkoli umakne z uradnim pisnim obvestilom, ki ga pošlje depozitarju. Ta umik ima učinek prvega dne naslednjega meseca po poteku šestmesečnega roka od dneva, ko je depozitar prejel takšno obvestilo.

(5) Umik izjave, dane na podlagi 94. člena, razveljavi od dneva uveljavitve vsako vzajemno izjavo, ki jo je na podlagi navedenega člena dala kaka druga država.

98. člen

Nobeni pridržki, razen tistih, ki so izrecno dovoljeni v tej konvenciji, niso dovoljeni.

99. člen

(1) Razen v primerih iz šestega odstavka tega člena, začne veljati ta konvencija prvega dne naslednjega meseca po poteku dvanajstmesečnega roka od dneva deponiranja desete listine o ratifikaciji,

sprejetju, potrditvi ali pristopu, všteti listino, ki vsebuje izjavo, dano na podlagi 92. člena.

(2) Ko država ratificira, sprejme ali potrdi konvencijo ali pristopi k njej po deponiranju desete listine o ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu, začne ta konvencija brez dela, ki je izključen, veljati za to državo, razen v primerih iz šestega odstavka tega člena, prvega dne naslednjega meseca po poteku dvanajstmesečnega roka od dneva deponiranja njenih listin o ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu.

(3) Država, ki ratificira, sprejme ali potrdi to konvencijo ali pristopi k njej, je pa članica konvencije, ki se nanaša na enotna pravila o sklepanju pogodb o mednarodni prodaji premičnin, sprejete v Haagu 1. julija 1964 (haaška konvencija o sklepanju pogodb iz leta 1964) ali konvencije, ki se nanaša na enotna pravila o prodaji premičnin, sprejete v Haagu 1. julija 1964 (haaška konvencija o prodaji iz leta 1964) ali obeh teh konvencij, hkrati odpove, odvisno od primera, eno ali obe konvenciji - haaško konvencijo o prodaji iz leta 1964 in haaško konvencijo o sklepanju pogodb iz leta 1964 - z obvestilom, ki ga v tem smislu pošlje nizozemski vladi.

(4) Država članica haaške konvencije o prodaji iz leta 1964, ki ratificira, sprejme ali potrdi to konvencijo ali pristopi k njej in na podlagi 92. člena izjavi ali je že izjavila pridržek glede II. dela te konvencije, odpove ob ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu haaško konvencijo o prodaji iz leta 1964 z obvestilom, ki ga v tem smislu pošlje nizozemski vladi.

(5) Država članica haaške konvencije o sklepanju pogodb iz leta 1964, ki ratificira, sprejme ali potrdi to konvencijo ali pristopi k njej in na podlagi 92. člena izjavi ali je že izjavila pridržek glede III. dela te konvencije, bo ob ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu odpovedala haaško konvencijo o sklepanju pogodb iz leta 1964 z obvestilom, ki ga v tem smislu pošlje nizozemski vladi.

(6) Po tem členu začnejo ratifikacije, sprejetja in potrditve te konvencije ali pristopi k njej držav članic haaške konvencije o sklepanju pogodb iz leta 1964 ali haaške konvencije o prodaji iz leta 1964 veljati šele, ko začnejo veljati odpovedi, ki se zahtevajo od takšnih držav glede omenjenih dveh konvencij. Depozitar te konvencije se posvetuje z nizozemsko vlado kot depozitarjem konvencije iz leta 1964, da se zagotovi potrebna koordinacija v tem smislu.

100. člen

(1) Ta konvencija se uporablja za sklenitev pogodbe samo, če je bil dan predlog za sklenitev pogodbe na dan ali po dnevu njene uveljavitve za države pogodbenice iz (a) točke prvega odstavka 1.

člena ali za države pogodbenice iz (b) točke prvega odstavka 1. člena.

(2) Ta konvencija velja samo za pogodbe, sklenjene na dan ali po dnevu njene uveljavitve za države pogodbenice iz (a) točke prvega odstavka 1. člena ali države pogodbenice iz (b) točke prvega odstavka 1. člena.

101. člen

(1) Država pogodbenica lahko odpove to konvencijo, ali njen II. ali III. del z uradnim pisnim obvestilom, ki ga pošlje depozitarju.

(2) Odpoved začne veljati prvega dne naslednjega meseca po poteku dvanajstmesečnega roka od dneva, ko je depozitar prejel obvestilo. Kadar je v obvestilu naveden daljši rok, v katerem odpoved učinkuje, odpoved učinkuje po preteku takšnega daljšega roka potem, ko depozitar prejme obvestilo.